Рабочы Бабруйска

17 – 23 жніўня 2000 г. Наклад 299 ас. Паштовы адрас: 213 807, Бабруйск, а/с 94, www.bobruisk.net. Рэдактар Ігар ХОДЗЬКА. №26

ВАНДАЛИЗМ НА БОБРУЙСКОМ КЛАДБИЩЕ

В прошлые выходные, в ночь с субботы на воскресенье, на бобруйском городском кладбище творилось страшное бесчинство: неизвестные остервенело, по-сатанински крушили надгробные плиты. Пострадало около тридцати захоронений. Среди пострадавших — могила героя Советского Союза Михаила Семеновича Быкова, умершего в 1991 году. Надгробная плита с его могилы была переброшена через ограду и поставлена вверх ногами. (Сейчас надгробиям уже возвращен прежний вид — прим. авт.) Судя по всему, надругательство над могилами продолжалось не один час. Кладбище не охраняется, поэтому вандалам никто не мог помешать. Как нам по этому поводу пояснили в правоохранительных структурах, трудно найти людей, которые согласились бы присматривать за кладбищем за 10-15 тысяч рублей в месяц.

Между тем, это уже не первый случай вандализма на бобруйском кладбище. В прошлом году неизвестными были повалены семь плит. До этого фиксировались случаи воровства венков, цветов и ограждений. С одной из могил однажды даже похитили мраморные плиты. По фактам воровства было возбуждено более десятка уголовных дел. Но такого массового случая надругательства над памятью усопших Бобруйщина еще не знала.

Работники милиции выражают уверенность в том, что следственные мероприятия завершатся поимкой вандалов.

Анатолий САНОТЕНКО.

ГЛАС НАРОДА

В ОЖИДАНИИ СВОБОДЫ

Если не принимать во внимание очередную битву за урожай, можно сказать, что август не входит в число "громких" месяцев года. Окружающая действительность укрыта пледом затишья. Явно сбавились обороты общей политической активности, по причине повальных отпусков в вялотекущую стадию перешла деятельность большинства организаций, даже мужики во дворах как-то лениво постукивают костяшками домино.

Но труженики "службы несоциологических исследований" "Рабочага Бабруйска", тем не менее, в дремоту не впали, сохранили традиционную бодрость духа и более того – целью очередного телефонного опроса бобруйчан поставили как раз таки расшевелить сонных горожан, нашедших в себе силы приподнять телефонную трубку. А лучший способ расшевелить – это ошарашить. Каким-нибудь не нудным, интересным вопросом. А лучше двумя, если речь идет о подготовке материала для традиционной нашей рубрики "Глас народа".

Напоминаем "технологию": тридцать удачных попыток набора случайного телефонного номера, два вопроса от имени газеты. Данное исследование социологическим не является и потому на репрезентативность не претендует.

А ошарашить решили такими вопросами: ***"Какую страну вы считаете самой великой на свете?"*** и ***"В какой стране хотели бы дожить оставшуюся часть жизни?".***

Самые интересные, на наш взгляд, ответы публикуем ниже.

Леонид Петрович, 52 года:

– Самая великая страна на свете – это Китай. Потому что там живет самое великое количество людей.

А дожить свой век хотелось бы на каком-нибудь обитаемом острове типа Великобритании. Работал бы себе тихонечко, пока сила в руках, и не думал бы, где взять деньги на бензин для развалюхи-машины, и насколько завтра "ненавязчиво" подорожают продукты первой необходимости.

Тамара Ивановна:

– Не знаю, что вы за газета такая, но я не боюсь сказать: самая великая страна была Советский Союз! Все боялись! И президентов всяких, и "тампиксаф" этих не было, и всей рекламы опостылой, и водка была 3,62...

Здесь и доживу – на хлеб с молоком хватает.

Владимир, 20 лет:

– Величайшая страна в мире, конечно, США. Хоть её и ругают все, кому не лень, но, думаю, это только лишь от зависти к их уровню жизни, национальной гордости, полной свободе и независимости ни от кого.

Вот там и хотел бы дожить свой век.

Алла Анатольевна:

– Не берусь судить, какая страна величайшая, но уже точно не наша, к большому сожалению. Хотя бы потому, что мне – ведущему специалисту в своей области – не дают возможности сравнить: доход так мал, что о поездке за границу с целью "сравнения степени величия" не может быть и речи.

Родина – там, где человеку хорошо, где в человеке уважают Человека. Здесь с этим проблемы. Вот и весь мой ответ.

Александр, 35 лет:

– Величие страны определяет народ. И не столько его история, сколько дела текущих дней. Беларусь имеет величие историческое, у Беларуси, верю, великое будущее. Но сейчас мы имеем серое настоящее. О причинах этой "серости" можно рассуждать часами. Но, к сожалению, сейчас мы даже не топчемся на месте, а пятимся назад, теряя драгоценное время. Я даже слышу, как наши дети в будущем, навёрстывая упущенное, ругают своих недальновидных родителей. Стыдно уже сейчас. Стыдно за наш народ, который степень своего благосостояния по-рабски определяет наличием примитивной выпивки-закуски и "абы не было войны". Стыдно за свою страну, которую не можешь назвать великой...

Беларусь – моя Родина. Если и уеду отсюда, то обязательно вернусь. Уверен, что когда на мою землю вернется настоящая Свобода, я еще пригожусь.

Опрашивал народ А. ЛИТВИНОВ.

Пагроза звальнення

Папярэджанне аб звальненні атрымала Гульнара Кенеспаева (ужо вядомая па пікету на стадыёне АО ФанДАК і забароненаму мітынгу на плошчы Перамогі). За апошні тыдзень на яе складзена шэраг актаў на фармальнай падставе аб парушэнні працоўнай дысцыпліны. Але ў прыватных размовах адміністрацыя дае зразумець, што сапраўднай падставай з'яўляецца яе грамадская дзейнасць (пададзены заяўкі на пікет 17 жніўня і на мітынг 29 жніўня).

Ужо не здзіўляюць паводзіны кіраўніцтва афіцыйнага прафсаюза, якое амаль ва ўсім падтрымлівае адміністрацыю. "Рабочы Бабруйска" будзе трымаць пад кантролем далейшае развіццё падзей.

Ул. інф.

Беларуская культура – шлях да вёскі

Клуб беларускай культуры пры АТ "ФанДАК" у межах культурна-асветніцкага праекта пачаў дзейнічаць і ў навакольных вёсках. У імпрэзе прымаюць удзел старшыня суполкі Таварыства беларускай школы (ТБШ) г. Бабруйска Юрый Грынявецкі, старшыня суполкі Таварыства беларускай мовы (ТБМ) Віктар Маліноўскі і бард Рыгор Спасюк з дачкой Юліяй.

Мясцовым жыхарам прапануюць паслухаць надзённую беларускую публіцыстыку і паэзію, падыскутаваць на тэму "Актуаліі дня". Рыгор і Юлія Спасюкі спяваюць і музыцыруюць на гітары і клавішах.

А яшчэ сярод наведвальнікаў арганізатары праводзяць конкурс на веданне беларускай культуры і гісторыі. У якасці прыза – падпіска на газеты "Наша слова" і "Наша Ніва".

Сустрэчы ўжо прайшлі ў вёсках Туркі і Цялуша. Плануецца наведаць яшчэ Кавалі, Мышкавічы, Любонічы, Бортнікі, Глушу.

На імпрэзу прыходзіць больш моладзь, але ж і сталыя людзі цікавяцца культурай і ідуць у клуб. Вядома, што "не хлебам адзіным жывы чалавек...", таму разумнае, добрае, вечнае заўсёды знаходзіць шляхі да розуму і людскіх сэрцаў.

Дава ЧЫГІР.

ЭХ, ЖЫЦЦЁ...

МУДРАСЦЬ ПА-БАБРУЙСКУ

Памятаеце, як у школе вам распавядалі пра старажытных грэкаў? Якія яны былі мудрыя ды таленавітыя!

Дык вось, жыхары Бабруйскага раёна нічым не горшыя, здольныя выказаць трапнае выслоўе, вырашыць любую, здавалася б невырашальную праблему. Хочаце пераканацца? Пажывіце толькі адзін тыдзень у вёсцы, аддаленай ад цэнтральнай сядзібы, і прыслухайцеся. Я вось прыслухалася і пачула:

Аб гаспадарлівасці (з размовы на могілках).

— Эх, баба, баба, спрахла ты ўжо. А груша твая стаіць. І людзі чужыя грушы з яе ядуць. А ты ж родным унукам шкадавала!

Аб праблеме школьнай рэформы.

— Ну, калі ўжо ўрадзіўся дурнем, то хто ж яго навучыць! Раней так было – бачыў бацька, што адзін сын разумны, то вучыў яго. А другі, калі дурань, дык пугу ў рукі.

Аб прыгарадных аўтобусах.

— Святы той чалавек, што ля чыгункі жыве.

Аб барацьбе з каларадскімі жукамі.

— А я ўзяла дзяркач ды пастрасала, пастрасала. За ноч запаўзуць, заўтра зноў паганяю.

— Паскідала ў вядро, пасаліла, як сала. Падохлі, чорт не ўзяў.

Што ж, маю права ганарыцца – мае землякі разумныя і дасціпныя людзі. А вашы?

Тацяна БАРЫСІК.

ШЧАСЦЕ ПРЫВАЛІЛА!

Неяк нявдала выбралася я ў ягады. Ужо выехаўшы за Дзеднава стала зразумела, што дзень згублены. Калі выйшла ў Чырвоным Бродзе, уваліў лівень. Кінулася хавацца ў паўразбураную хаціну, ледзве не ўскочыла ў каровін "падарунак".

Такіх адчайных, як я, у той дзень больш не знайшлося і выпадала чакаць дызеля на Бабруйск ў адзіноце.

...Маю ўвагу прыцягнула нейкая чырвоная постаць на тым баку чыгункі. Як быццам бы нехта нешта збіраў...

Гэта аказалася жанчына пенсійнага ўзросту. На маё здзіўленае пытанне: "Што вы там рабілі ў гэтакі дождж?" – яна ахвотна патлумачыла.

— Ды каровіныя «ляпёшкі». Вось толькі мала...

Жыву я ля Бабруйскай станцыі. Гарод трымаю, а грады няма чым угнойваць. Ездзіла раней на станцыю Мошны за гаўном. Каровы там каля станцыі хадзілі, а мне і добра было, збірала за імі. А сёння во, дождж, не пашанцавала з паездкаю.

— Вунь там ці не бачылі лепяхі, я туды ледзь не ўбілася, — паказала я.

Нечакана для мяне жанчына выскачыла знад даху, не зважаючы на дождж. Вярнулася мокрай, але задаволенай. Потым яна доўга "спасібавала" мне і ўсхвалявана паўтарала: "Дзякуй Богу, недарэмна сёння з'ездзіла, дзякуй Богу!" А мне было няёмка і крыўдна.

Вось вам і шчасце пенсіянера: як кажуць, да поўнага шчасця каровінай «ляпёшкі» не хапала.

Людміла РОДЗІКАВА.

55-81-78 *Каждый четверг с 15:00 до 18:00 вас слушает «Рабочы Бабруйска»*

Возвращаясь к напечатанному

В прошлом номере "Р.Б." был напечатан материал "Диверсанты против тараканов", в котором рассказывалось о том, как некие темные представители не менее темных структур самовольно (в том числе и "за отдельную плату") принимают меры по травле тараканов в жилом секторе. Автор материала постаралась провести расследование – "кто такие", "имеют ли право" и т.д. Но ситуация оказалась еще более запутанной, чем можно было себе представить. И тем не менее, то немногое, что удалось выяснить, предлагаем вашему вниманию.

Дело ясное, что дело темное

Как и намеревалась, 31 июля вечером, вооружившись ручкой и фотоаппаратом, я отправилась на улицу Крылова, где представители фирмы БИОР обещали "с 17:00 до 21:00 бороться с тараканами". На скамейке возле одного из подъездов гнездились пенсионерки. Подсев к ним, в непринужденной форме завела разговор о предстоящей дезинфекции. Старушки оказались бдительными. Вскоре одна из них под предлогом просмотра "Вестей" удалилась и через минуту привела... сотрудницу отдела профилактической дезинфекции санстанции Лидию Ивановну Вараксa. Оказывается, Лидия Ивановна проживает в этом подъезде и попросила соседок обо всех подозрительных личностях, интересующихся дезинфекцией подъездов, сообщать ей. Вот меня и "застукали".

Бригада борцов с тараканами в количестве трех человек появилась в 21:30. Две женщины и мужчина-руководитель. По просьбе Л.И. Варакса они предъявили копии и оригинал договора-разрешения от 21.06.2000 г. Суть его сводилась к тому, что РПО ЖКХ обязуется оповестить жителей района о столь радостном событии.

По просьбе сотрудницы санстанции руководитель данной группы дезинфекторов назавтра побывал с официальным дружественным визитом у начальника профдезотдела А.А. Пугача. В телефонном разговоре со мной Анатолий Анатольевич заверил, что документы в полном порядке, и вообще дело хорошее, оказывается. Такое же «объявление» сам Чистобаев (главврач БГЦГиЭ) привез из Минска. Там тоже идет биоризация подъездов. Оставалось только поблагодарить столицу за столь нужное дело. Но все мои попытки не увенчались успехом — по минскому телефону фирмы дозвониться не удалось.

Главный бухгалтер Ленинского РПО ЖКХ Л.Г. Костян пояснила, что их организация подобных договоров не заключала, и она сама в удивлении.

Главный бухгалтер Первомайского РПО ЖКХ Г.А. Шишкевич тоже была в неведении относительно существования такого документа. В домоуправлениях также никто ничего вразумительного сказать не мог.

Вернувшийся из отпуска С.А. Никитин, директор Первомайского РПО ЖКХ, не сразу, но вспомнил: "Приходили какие-то ребята, давали мы им разрешение на санобработку (бесплатную) с продажей".

Потом Сергей Александрович спохватился: "А чего это я должен вам объяснять?"

И в самом деле...

Людмила РОДИКОВА.

СПОРТ

ПЕРАХОДЫ – ПЕРАЕЗДЫ...

6 жніўня у першай гульні другога круга футбалісты бабруйскай "Белшыны" сустракаліся ў гасцях з чэмпіёнам краіны барысаўскім БАТЭ. Адзіны мяч у матчы залянеў, на жаль, у нашыя вароты – на 56-й хвіліне адзначыўся паўабаронца гаспадароў Вадзім Скрыпчанка.

У гэты дзень у жоўтых белшынаўскіх майках дэбютавалі адразу пяцёра футбалістаў: паўабаронцы Ігар Абдурахманаў (1979 г.н., "Лакаматыў" Масква, Расія), Сяргей Шушкевіч (1974 г.н., "Зорка"-ВА БДУ, Мінск), Уладзімір Вострыкаў (1976 г.н., "Дынама" Мінск), Дзмітрый Баразна (1973 г.н., "Энергія" Чайкоўскі, Расія) і нападаючы Міхаіл Захарчанка (1975 г.н., "Спартак-Тэлеком" Шуя, Расія). Аднак на полі навічкі нічым не адрозніваліся ад тых, каго яны замянілі. Ці гэта вынікі няўдалай селекцыйнай працы, ці недахоп часу ў навічкоў на тое, каб сыграцца і знайсці паразуменне як на полі, так і па-за ім, стане вядома ў хуткім будучым. Але спіс набытых футбалістаў гэтым пералікам не скончаецца. Яшчэ трое навабранцаў на матчы з БАТЭ былі ў ліку запасных: варатар Сяргей Міхайлаў (1978 г.н., "Свіслач-Дах" Асіповічы), абаронца Дзмітрый Кайгарадаў (1979 г.н., ЦСКА Масква, Расія), паўабаронца Аляксандр Саламанін (1980 г.н., "Кубань" Славянск-на-Кубані, Расія).

Разам з тым, па ініцыятыве галоўнага трэнера бабруйчан Валерыя Чатвярыка (столькі ж, 8 чалавек) каманду вымушаны былі пакінуць Ігар Вярбіцкі і Антон Грыцкевіч сыйшлі ў светлагорскі "Хімік" (другі дывізіён), Віталь Азараў – у "Свіслач-Дах" (другі дывізіён), Ашот Багірян – у мікашэвіцкі "Граніт" (другі дывізіён), Аляксандр Ліс, Аляксандр Платонаў, Какнабер Сванідзе, Тарас Шамшурык – у магілёўскае "Тарпеда-Кадзіна". Сярод апошніх навін – папаўненне бабруйскага трэнерскага штаба яе былым варатарам Юрыем Свірковым, аднаўленне трэніровак у агульнай групе Ігара Градабоева і адхіленне ад іх Генадзя Кашкара. Вось толькі ці надоўга.

У турнірнай табліцы нашы земляки з 21-м ачком пагразілі ў самай яе сярэдзіне. Побач суседзі – абяскроўлены "Днепр-Трансмаш" з Магілёва ды дэбютант лігі Рэчыцкі "Ведрыч-97". А наперадзе па-ранейшаму мазырская "Славія" – 39 ачкоў. На другім радку салігорскі "Шахцёр" – 32, на трэцім – сталічнае "Дынама" – 31.

Віктар КАЧАН.

НАШЫ ПРАВЫ

"КІРАВАЦЬ ТО ТЫ КІРУЙ..."

Спакойнае жыццё бабруйскага прафтэхвучылішча №142 машынабудавання скончылася тры месяцы таму, разам з адыходам на адпачынак яго былога дырэктара. Новы, В.Н. Аушэў, як у вядомай прымаўцы, адразу пачаў "месці" па-новаму.

Першымі ахвярамі, адчуўшымі перамены, аказаліся жыльцы інтэрната гэтага вучылішча. Пэўная іх частка, што пражывае на трэцім паверсе, атрымала лісты пагражальнага зместу, падпісаныя новаяўленым "рэфарматарам" і старшынёй прафкама навучальнай установы. У іх, ва ўльтыматыўнай форме, жыльцам прадпісваецца перасяліцца (у агавораемыя тэрміны) у іншыя блокі. Матывіроўка? На трэцім паверсе павінны жыць толькі іншагароднія студэнты. Але ў такім разе застаецца незразумелым выбарачнасць адрасатаў. На тым жа паверсе адных прымушаюць пераходзіць у іншыя памяшканні, другіх – не чапаюць. Дарэчы, блокі, якія прадастаўляюцца ўзамен, маюць патрэбу ў правядзенні рамонту. Студэнты ж, акрамя трэцяга, пражываюць таксама і на другім паверсе. Дык вось, што цікава, свабодных блокаў там хапае. Узнікае пытанне, а дзеля чаго ўвогуле патрэбна было разводзіць увесь гэты сыр-бор? Ці сапраўды вызваленыя памяшканні, якія знаходзяцца ў добрым стане, прызначаюцца выключна для студэнтаў? Між тым, усе пытанні, звязаныя з перасяленнем-высяленнем жыльцоў з займаемых памяшканняў, у якіх тыя прапісаны, як вядома, у праве вырашаць толькі суд...

А тым часам чарга новаўтварэнняў дакацілася і да саміх навучэнцаў. Зноў жа, у прыказным парадку, вуснамі як самога дырэктара, так і праз майстраў вытворчага навучанн, ад выпускнікоў патрабавалася прынесці і здаць, на выбар, бляшанку фарбы альбо грошы. Тым жа, хто адмовіцца, абяцалася, не больш, не менш,не выдаваць дыпломы і грошы за абеды! Зразумела, без дыплома ў заставацца ніхто не пажадаў...

Але ж на гэтым незаконныя паборы не скончыліся. Усе іншагароднія навучэнцы, што пражываюць у інтэрнаце, раптам атрымоўваюць усё тыя ж лісты-ультыматумы з аднолькавым тэкстам:

"Паважаныя бацькі.

За час пражывання Вашага сына(дачкі) з 1 верасня 1999г. у інтэрнаце вучылішча, пакой, у якім ён (яна) пражывае, прыведзены у антысанітарны стан.

Адміністрацыя вучылішча прапаноўвае пакрыць частку сродкаў, неабходных на рамонт пакоя, ў памеры дзве тысячы чатырыста рублёў. Адначасова паведамляе, што апошні рамонт у пакоі быў выкананы за кошт вучылішча летам 1999г.

У сувязі з нядбайнымі адносінамі да жыллёвага фонду інтэрната Вашага сына(дачкі) і ў выпадку непакрыцця нанесенага ўрону інтэрнат з 1 верасня 2000г. прадастаўляцца не будзе."

У пасланнях, адрасаваных выпускнікам, апошні сказ, па вядомых прычынах быў выкрэслены. Вянчалі лісты пячатка ды подпісы Аушэва і каменданта інтэрната. Складаецца ўражанне, быццам маладыя людзі, усе як адзін, сядзелі ды толькі і займаліся тым, што прыводзілі свае пакоі ў антысанітарны стан.

Як лічыць старшыня бабруйскага рэгіянальнага аддзялення Беларускага Хельсікнскага камітэта (БХК) Яўген Чапурышкін, якога мы папрасілі пракаментаваць законнасць дадзенага патрабавання, "... *павінна была быць створана адпаведная камісія, якая б ацаніла нанесеныя матэрыяльныя страты пакою ці маёмасці. Потым, у добраахвотным парадку, прапануецца пакрыць страты, а ў выпадку адмовы справа накіроўваецца ў суд, за якім і застаецца апошняе слова. Усе ж іншыя рашэнні можна расцэньваць не інакш як паборы, як парушэнне фінансавай дысцыпліны...*".

Здзіўляе яшчэ і тое, што на сапраўдныя недахопы новы дырэктар пазірае скрозь пальцы. Прыклад? У злапалучным інтэрнаце вахцёр знаходзіцца на трэцім паверсе. Як вынік, уваходныя дзверы на першым паверсе зніклі (ужо ў другі раз, а новыя не пастаўлены і дагэтуль), на першых двух паверхах б'юцца і распісваюцца сцены, арганізоўваюцца п'янкі... А вахцёрскае месца на першым як было забіта фанерай, так і засталося.

Прыходзіць на ўспамін словы вядомага класіка:"Кіраваць то ты кіруй, ды не вельмі тузай." І сапраўды...

Віктар КУЛІКОЎ.

Бесплатные частные объявления

Ремонт одежды швейных и трикотажных изделий из эластичных тканей и кожи, бархата и других сложных тканей. Чистка и влажно-теплая обработка (утюжка).
Качественно, с гарантией.
Без выходных, с 7:30 до 19:00.
Ул. Гоголя, 34, т. 6-60-06.
Domino. Лиц. Белбытсоюза №5224 от 24.01.2000 до 2005.

Продам: диван б/у, в хорошем состоянии – 20000 руб. Дверные стекла с узором (зал, кухня): 375x1300 (2 шт) – 6000 руб., 575x1300 (1 шт) – 4000 рублей. Тел. 55-50-32.

15 июля вечером утерян большой синий пакет с вещами. На пакете надпись: "Элина". Очень просим вернуть за вознаграждение. Тел. 55-24-47

Ищу работу по обшивке вагонкой, настилу полов, установке дверей, устройству крыш, изготовлению лестниц и другим столярно-плотницким работам.
Тел. 2-85-14.

Купон частного бесплатного объявления

Имя и фамилия (*не для печати*) ____________________

Адрес (телефон) (*не для печати*) ____________________

Текст объявления: ____________________

Вырезать, заполнить,послать по адресу: 213809, Бобруйск, а/я 11.